

Doktriner „polipozók”

2014 október 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

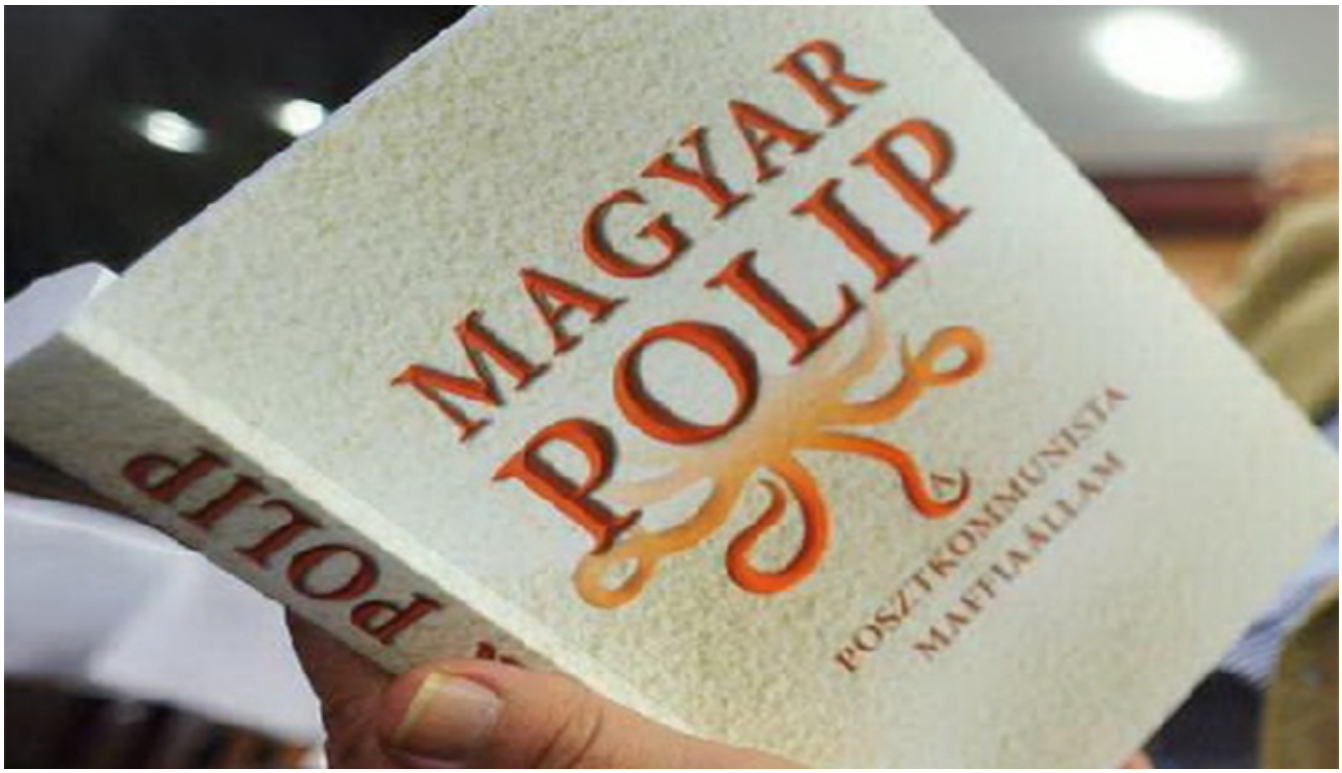
Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Magyar Bálint szerkesztésében már a második kötet jelent meg a „A magyar polipnak” nevezett „Posztkommunista maffiállamról”.

Az egykori SZDSZ miniszteri tárcát is betölt? politikusa 2001-ben, tizenhárom éve, egy újságcikkben használta

el?ször ezt a kifejezést az 1998 óta hivatalban lév?, Orbán Viktor vezette koalíciós kormányra, mely akkor a Fidesz-KDNP, az MDF és a Független Kisgazdapárt képvisel?ib?l állt. (Ha jól meggondoljuk, a magyar polip matuzsálem, valóságos hungarikum, mert a közönséges fejlábúak vagy kefalopódák általában nem élnek két-három évnél tovább.) A részletesen kifejtett, és már két kötetben, esettanulmányokon keresztül is bemutatott „polipteória” lényege, hogy Magyarországon a hatalom sajátos, Európában páratlan modellje alakult ki a kétharmados többséggel megválasztott kormánypárt vezetése alatt.

A nyolc lábat és tapadókorongokat növesztett Fidesz összefonódott egyes alvilági csoportokkal, melyek gazdasági erejük birtokában mintegy foglyul ejtették az államot és megszerezték a politikai hatalmat is. Vagyis nálunk nem a „hagyományos” maffia uralkodik, és érezteti befolyását a társadalmi és gazdasági élet valamennyi területén, hanem a „szervezett felvilág”.

Magyar Bálinttal és zömmel a felbomlott SZDSZ-hez köt?d? társadalomtudósokkal és publicistákkal nehéz vitatkozni. Ismeretes, hogy a politikában és a társadalomtudományban a feltett kérdések sok tekintetben megel?legezik a választ is. A logika nyelvén szólva: a premisszák determinálják a konklúziót. A „polipozók” olyan erkölcsi min?sítésekkel, érzelmekkel átitatott fogalmakkal operálnak, melyeket következetesen alkalmazva csak arra a következtetésre juthatnak, hogy Orbán Viktor diktatórikus és korrupt rendszerének minél hamarabb el kell t?nnie a föld színér?l. Ahogy egy, a társaság iránt elkötelezett újságíró Catot idézve visszatér?en hangoztatta: „Ceterum censeo Carthaginem esse delendam”.

Nem akarok véd?beszédet mondani a kartágóiak mellett: ha máshonnan nem, Gustav Flaubert Salambo cím? regényéb?l tudjuk, hogy megérték a pénzüket, s nem voltak jobbak, mint a rómaiak, akik végül elpusztították ?ket. Az viszont érdekel: milyen ideális modellhez mérik a magyar valóságot a népboldogító szenvedéllyel átitatott, „maffiázó” értelmiségiek? Mi az a norma, amelyt?l az eltérést devianciának lehet min?síteni? Nem arról van szó inkább, hogy saját doktriner vezéreszméiket kérik számon egy spontán módon és rögtönzött döntések sorozata révén kialakuló rendszeren? Nem képzelhet? el, hogy az új alkotmány elfogadtatása, és a kétharmados parlamenti döntések sorozata is inkább a kormányzás hatékonyságát szolgálta, és Orbán Viktortól távolabb áll az ideológiával átitatott modellalkotás, mint ahogy hirdeti magáról?

Magyarországnak soha nem volt szerencséje a vezéreszmék t?zön-vízen keresztül való, makacs megvalósítóival, pedig sajnos, volt része ilyen kísérletekben. A Kárpát-medencére kiterjed? magyar birodalom, a homogén nemzetállam rögeszméjének er?ltetése a második világháború tragédiájához vezetett, ezután meg a kommunista pártok üdvtana, a proletár internacionalizmus vitt bennünket gazdasági cs?dbe és forradalomba. Csak a pragmatikus, kompromisszumokra kész, az ideológiai szólamokat inkább csak eszközként alkalmazó vezet?i voltak sikeresek, amilyen Bethlen István vagy Kádár János a maga idejében. A volt SZDSZ-es „holdudvarról”, a

„polipos” társaságról viszont tudjuk, mennyire doktriner módon ragaszkodtak a neoliberalizmus tételeihez, a liberalizációhoz, a deregulációhoz és a privatizációhoz. Vezéreszméikb?l, melyeket a rendszerváltás után „magyar modellként” próbáltak megvalósítani, a választóknak hosszú id?re elege lett. És mivel ez a „polipos” társaság, illetve pártjaik most, a legutóbbi önkormányzati választáson sem tudtak különb alternatívát ajánlani, mint Bokros Lajost, és mögötte Gyurcsány Ferencet, akik a neoliberalizmus szimbolikus képvisel?i, valóságos ikonjai, nem csodálható, hogy a szavazók újra megvonták t?lük a bizalmukat.

A kormányon lév?k er?ltetik-e a magyar valóságra életidegen ideológiájukat, vagy az ellenzék próbálkozik ugyanezzel, a „magyar maffiaállam” bírálata során? Mivel ez a kérdés egyben a magyar valósághoz való viszony kulcsa, és meghatározó szerepet játszik az ellenzéki pártok programjának kidolgozásában a következ? választásokig terjed? három és fél évben, a jöv? sok tekintetben a választól függg.

Pelle János - www.valasz.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló